

e. degenen, die zich — tenzij voor herhalingsoefeningen — in werkelijke militaire dienst bevinden;

f. degenen, wier betrekking — naar het oordeel van Onze Minister, hoofd van het betrokken Departement van algemeen bestuur — als een nevenbetrekking dient te worden aangemerkt;

g. de gehuwde vrouwen, wier echtgenoot ingevolge dit besluit of een door het bevoegd gezag over het jaar 1966 getroffen voorziening een tegemoetkoming ontvangt in de kosten, verband houdende met ziekte, dan wel deelnemer is in een publiekrechtelijke ziektekostenvoorziening voor ambtenaren;

met dien verstande, dat degenen, bedoeld onder a en c, voor zover zij zijn gehuwden in de zin van artikel 1 en alleen persoonlijk onder de werking van de Ziekenfondswet vallen, dan wel uitsluitend voor zichzelf algehele genees- of heelkundige behandeling uit hoofde van hun betrekking genieten, aanspraak behouden op de in artikel 3 bedoelde tegemoetkoming voor ongehuwden, indien zij voorzien in het onderhoud van één persoon, en op de tegemoetkoming voor gehuwden in alle andere gevallen.

Artikel 3. 1. Aan de belanghebbende, voor wie de premie ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet wordt voldaan, wordt bij de uitbetaling van de bezoldigingen over de maand augustus 1966 een tegemoetkoming verleend tot een zodanig bedrag, dat — na aftrek van de loonbelasting ingevolge het bijzonder tarief van de Wet op de loonbelasting 1964 — over elke maand gedurende welke hij in het jaar 1966 als zodanig in dienst is geweest, aan hem wordt uitgekeerd een bedrag van f 22,30, indien hij op enig tijdstip van een dergelijke maand de hoedanigheid van gehuwde bezat en een bedrag van f 11,15, indien hij gedurende een dergelijke maand de hoedanigheid van ongehuwde bezat, met dien verstande, dat een gedeelte van een maand tot een gehele maand wordt afgerond en de tegemoetkoming over de maanden september, oktober, november en december bij wijze van voorschot wordt verleend.

2. Aan de belanghebbende, voor wie van zijn bezoldiging premie ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet wordt ingehouden en voor wie deze inhouding over de maand augustus 1966 of over de laatste maand, gedurende welke hij in dienst was, minder dan de maximale premie bedroeg, wordt bij de uitbetaling van de bezoldigingen over de maand augustus 1966 een tegemoetkoming verleend tot een zodanig bedrag, dat — na aftrek van de loonbelasting ingevolge het bijzonder tarief van de Wet op de loonbelasting 1964 en van de premie ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet — over elke maand gedurende welke hij in het jaar 1966 als zodanig in dienst is geweest, aan hem wordt uitgekeerd een bedrag van f 22,30, indien hij op enig tijdstip van een dergelijke maand de hoedanigheid van gehuwde bezat en een bedrag van f 11,15, indien hij gedurende een dergelijke maand de hoedanigheid van ongehuwde bezat, met dien verstande, dat een gedeelte van een maand tot een gehele maand wordt afgerond en de tegemoetkoming over de maanden september, oktober, november en december bij wijze van voorschot wordt verleend.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde bedragen worden voor elk kind van 16 jaar of ouder, ten behoeve waarvan de belanghebbende over de desbetreffende maand uit hoofde van studie of mindere validiteit van het kind dan wel omdat het zijn huishouden verzorgt of medeverzorgt kindertoelage of kinderbijslag heeft genoten, vermeerderd met een bedrag van f 7,45, met dien verstande dat de uitkering van de aldus verleende extra-tegemoetkoming geschiedt bij de uitbetaling van de bezoldigingen over de maand november 1966 en dat de extra-tegemoetkoming over de maand december bij wijze van voorschot wordt verleend. In dit verband wordt voor de toepassing van het tweede lid de vraag of van de bezoldiging

de maximale premie ingevolge de Algemene Ouderdomswet en de Algemene Weduwen- en Wezenwet is ingehouden, beantwoord aan de hand van de inhouding op de bezoldiging over de maand november 1966 of over de laatste maand, gedurende welke de belanghebbende in dienst was.

Artikel 4. De in artikel 3 bedoelde tegemoetkoming wordt uitbetaald door het orgaan, dat belast is met de uitbetaling van de bezoldiging van belanghebbende over de maand augustus 1966, onderscheidenlijk over de maand november 1966, dan wel laatstelijk met de uitbetaling van diens bezoldiging was belast, en komt voor rekening van het Hoofdstuk der Rijksbegroting, ten laste waarvan de bezoldiging van belanghebbende over de maand augustus 1966, onderscheidenlijk over de maand november 1966, komt dan wel diens bezoldiging laatstelijk kwam.

Artikel 5. De in artikel 3 bedoelde tegemoetkoming wordt voor zover betreft het personeel van inrichtingen voor onderwijs, dat niet in Rijksdienst is, door het Rijk dan wel door de gemeenten vergoed op dezelfde wijze als ten aanzien van de bezoldiging is bepaald.

Artikel 6. Indien een belanghebbende als zodanig in dienst is in méér dan één betrekking, komt de tegemoetkoming voor rekening van het lichaam ten laste waarvan hij de hoogste bezoldiging geniet. Is de bezoldiging in alle betrekkingen dezelfde, dan komt de tegemoetkoming voor gelijke delen ten laste van de betrokken lichamen.

Artikel 7. Dit besluit kan worden aangehaald als „Interim-regeling ziektekosten ambtenaren 1966”.

Onze Ministers, hoofden van Departementen van algemeen bestuur zijn, ieder voor zoveel hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

Soestdijk, 4 juni 1966.

JULIANA.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
SMALLENBROEK.

Uitgegeven de negentiende juli 1966.

De Minister van Justitie,
SAMKALDEN.

285 **BESLUIT** van 24 juni 1966, houdende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 3 mei 1966, nr. AB66/U934, Directie Overheids-personeelsbeleid, Hoofdafdeling Overheids-personeelszaken, Afdeling Algemene en Juridische Zaken;

Gelet op artikel 125, eerste lid, van de Ambtenarenwet 1929;

De Raad van State gehoord (advies van 10 juni 1966, nr. 54);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 16 juni 1966, nr. AB66/1291, Directie Overheids-personeelsbeleid, Hoofdafdeling Overheids-personeelszaken, Afdeling Algemene en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

In het Algemeen Rijksambtenarenreglement ¹⁾ wordt de volgende wijziging aangebracht:

Artikel 97 wordt gelezen als volgt:

Artikel 97. 1. Aan de ambtenaar, die met een functie is belast voor de vervulling waarvan Wij, uit hoofde van de aard van de aan die functie verbonden werkzaamheden, op voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken een leeftijdsgrens hebben vastgesteld, wordt eervol ontslag verleend met ingang van de eerste van de maand, volgende op die waarin hij de voor die functie vastgestelde leeftijdsgrens bereikt.

Indien de ambtenaar op het tijdstip van inwerkingtreding van Ons besluit, waarin een leeftijdsgrens wordt vastgesteld, die leeftijdsgrens reeds heeft bereikt, wordt hem eervol ontslag verleend met ingang van de eerste dag van de maand volgende op die, waarin evenbedoeld besluit in werking is getreden, dan wel, overeenkomstig het verzoek van de ambtenaar, met ingang van een latere datum, doch uiterlijk 1 jaar na vorenbedoeld tijdstip.

2. De ingang van het ingevolge het bepaalde in het vorige lid te verlenen ontslag kan, indien het opschorten van de ingangsdatum van het ontslag door het bevoegde gezag in het belang van de dienst wordt geacht, mits de ambtenaar zulks heeft verzocht of daarmee instemt en hij blijkens de uitslag van een onderzoek door de bedrijfsgeneeskundige dienst lichamelijk en psychisch in staat kan worden geacht zijn functie te blijven waarnemen, voor de duur van ten hoogste een jaar worden opgeschort, welke duur onder genoemde voorwaarden telkens met ten hoogste een jaar kan worden verlengd. Niettemin kan aan de ambtenaar, die tussentijds blijkens de uitslag van een bedrijfsgeneeskundig onderzoek ongeschikt is geworden voor de verdere waarneming van zijn functie, eervol ontslag worden verleend met ingang van de eerste van de maand, volgende op die waarin de uitslag van het geneeskundig onderzoek te zijner kennis is gebracht.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1966 (Stb. 98).

3. De ambtenaar, aan wie op grond van het eerste of tweede lid ontslag is verleend, geniet een uitkering overeenkomstig de daarvoor vastgestelde regelen.

Artikel II

Aan de ambtenaar, wie uit een betrekking als genoemd in het Koninklijk besluit van 24 maart 1923, Stb. nr. 108, in het tijdvak van 1 januari 1966 tot het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit ontslag is verleend uit hoofde waarvan hij, ware de Pensioenwet 1922 (Stb. 240) van kracht gebleven en het ontslag niet op eigen verzoek verleend, aanspraak zou hebben gehad op het in artikel 48, eerste lid onder b, dier wet bedoelde vervroegde ouderdomspensioen, wordt, te rekenen van de ingangsdatum van het ontslag een uitkering toegekend gelijk aan het bedrag van het vervroegde ouderdomspensioen, waarop hij krachtens de Pensioenwet 1922 aanspraak zou hebben gehad.

Artikel III

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad*, waarin het wordt geplaatst.

Onze Ministers, hoofden van de departementen van algemeen bestuur zijn, ieder voor zoveel hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

Soestdijk, 24 juni 1966.

JULIANA.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

SMALLENBROEK.

Uitgegeven de negentiende juli 1966.

De Minister van Justitie,

SAMKALDEN.